



Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro
pokój nr. 35 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Paweł Świtała — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 7 sierpnia 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE Wojewody Śląskiego

z dnia 22 lipca 1937 r.
w sprawie strefy nadgranicznej.

Na podstawie art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. nr. 11, poz. 83 z 1937 r.) po porozumieniu z władzami wojskowymi oraz celnymi zarządza się co następuje:

§ 1.

Strefa nadgraniczna obejmuje obszar, leżący wzdłuż linii granicznej, do którego wchodzi następujące miejscowości:

w powiecie katowickim:

- 1) w całości: Bielszowice, Bykowina, Bytków, Hałęmba, Kończyce, Makoszowy, Michałkowice, Nowa Wieś, Pawłów,
- 2) częściowo: Kłodnica, Kochłowice.

§ 2.

Granicą zewnętrzną strefy nadgranicznej jest linia granicy Państwa, granicą wewnętrzną jest oznaczona w terenie linia oddzielająca obszar strefy nadgranicznej od reszty obszaru Polski i przebiegająca jak następuje:

w powiecie katowickim:

od zetknięcia się granic powiatów świętochłowickiego i katowickiego wschodnimi granicami gmin Michałkowice i Bytków, następnie południowymi granicami gminy Bytków, zaś w południowej części powiatu, wschodnią granicą gminy Bykowina od szosy na Kochłowice, następnie szosą Kochłowice—Kłodnica do północnej granicy gminy Kłodnica, dalej wzdłuż ścieżki, skracającej zakręt szosy do Kłodnicy, następnie znowu szosą oraz północnym i za-

chodnim skrajem zwartych zabudowań wsi Kłodnica i dalej aż do zetknięcia się granic powiatów katowickiego, rybnickiego i pszczyńskiego.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1937 r.

(—) Dr. Grażyński

Wojewoda Śląski.

(Przedruk z G. U. W. Śl. z dnia 31 lipca 1937 r. Nr. 31.)

ROZPORZĄDZENIE Wojewody Śląskiego

z dnia 23 lipca 1937 r.
o ograniczeniach w strefie nadgranicznej.

Na podstawie § 34 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84) zarządzam co następuje:

§ 1. Od obowiązku posiadania dowodów osobistych, o których mowa w § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22-go stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84), zwolnieni są oprócz osób wymienionych w § 4 tego rozporządzenia:

1) zaopatrzeni w właściwe ważne legitymacje urzędowe funkcjonariusze przedsiębiorstw państwowych (poczta, koleje, lasy);

2) osoby uprawnione do korzystania z ułatwień w małym ruchu granicznym z Niemcami, posiadające ważne co do terminu i zaopatrzone w fotografie posiadacza przepustki graniczne stałe, wydane przez właściwe władze polskie na podstawie Konwencji z dnia 22 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 101 z r. 1933 poz. 771);

3) osoby uprawnione do korzystania z ułatwień w małym ruchu granicznym z Czechosłowacją, po-

siadające ważne co do terminu i zaopatrzone w fotografię posiadacza przepustki graniczne stałe i gospodarcze, wydane przez właściwe władze polskie na podstawie Konwencji z dnia 30 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 43 z r. 1926, poz. 263);

4) osoby uprawnione do korzystania z ułatwień w małym ruchu granicznym polsko-niemieckim i polsko-czechosłowackim, posiadające ważne co do terminu i zaopatrzone w fotografię posiadacza przepustki graniczne jednorazowe wydane przez właściwe władze polskie oraz przepustki graniczne stałe, gospodarcze i jednorazowe, wydane przez właściwe władze niemieckie, na podstawie Konwencji z dnia 22 grudnia 1931 r., oraz przez właściwe władze czechosłowackie na podstawie Konwencji z dnia 30 maja 1925 r. — jednakże tylko o ile chodzi o odbytej drogi, wiodącej bezpośrednio od lub do granicznego punktu przejściowego, o zatrzymanie się na granicznym punkcie przejściowym w związku z kontrolą graniczną lub o zatrzymanie się w innej miejscowości lub obszarze wymienionych w przepustce granicznej;

5) osoby uprawnione do korzystania z ułatwień w ruchu granicznym na pograniczu polsko-czechosłowackim na podstawie przepisów Konwencji turystycznej z dnia 30 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 57 poz. 333 z r. 1926) posiadające ważne co do terminu i zaopatrzone w fotografię posiadacza legitymacje turystyczne Polskiego Towarzystwa Tatrzańskie i Polskiego Związku Narciarskiego, zatwierdzone przez terytorialnie właściwą — ze względu na miejsce zamieszkania — powiatową władzę administracji ogólnej;

6) osoby uprawnione do korzystania z ułatwień w ruchu granicznym na pograniczu polsko-czechosłowackim na podstawie przepisów Konwencji turystycznej z dnia 30 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 57 poz. 333 z r. 1926) posiadające ważne co do terminu i zaopatrzone w fotografię posiadacza legitymacje członkowskie Klubu Ceskoslovenských Turistu oraz Swazu Ceskoslovenských Lyžaru, zaopatrzone w wizę właściwego polskiego urzędu konsularnego, jednakże tylko o ile chodzi o obszar strefy nadgranicznej, znajdujący się w obrębie pasa turystycznego, określonego w art. 1 i 2 Konwencji;

7) uczniowie państwowych i samorządowych szkół powszechnych i średnich, posiadający ważne co do terminu i zaopatrzone w fotografię posiadacza legitymacje szkolne, wydane przez dyrekcje oddzielnych szkół.

§ 2. Do kategorii funkcjonariuszów państwowych i ich rodzin, o których mowa w § 8 pkt. 4 i 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84), zalicza się również funkcjonariuszów przedsiębiorstw państwowych (poczta, koleje, lasy).

§ 3. Cały obszar strefy nadgranicznej Województwa Śląskiego wyłącza się spod przepisów:

1) o zakazie polowania w strefie nadgranicznej bez specjalnego zezwolenia powiatowych władz administracji ogólnej (§ 22 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. — Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84);

2) o używaniu materiałów wybuchowych dla celów gospodarczych w strefie nadgranicznej (§ 23 powołanego pod 1) rozporządzenia);

3) o posiadaniu i przenoszeniu (przewożeniu) aparatów fotograficznych oraz dokonywaniu zdjęć fotograficznych i filmowych na terenie strefy nadgranicznej (§ 24 powołanego pod 1) rozporządzenia), — z tym jednak, że zakazane jest dokonywanie zdjęć fotograficznych i filmowych obiektów oraz wszelkich urządzeń wojskowych, kolejowych, lotniczych, pocztowo-telegraficznych, radiostacji Polskiego Radia;

4) o hodowli gołębi w strefie nadgranicznej (§ 25 ust. 2 powołanego pod 1) rozporządzenia);

5) o rejestracji zwierząt w strefie nadgranicznej (§ 27 powołanego pod 1) rozporządzenia);

6) o trzymaniu i prowadzeniu psów na terenie strefy nadgranicznej (§ 31 ust. 1 rozporządzenia).

§ 4. Od obowiązku uzyskania specjalnego zezwolenia powiatowej władzy administracji ogólnej, o którym mowa w § 25 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84), wyłącza się abonentów sieci telefonicznych Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów w Katowicach.

§ 5. Termin określony przepisem § 32 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84) dla zaopatrzenia się osób, zamieszkałych lub przebywających czasowo w strefie nadgranicznej w dowody osobiste, o których mowa w § 3 powołanego wyżej rozporządzenia, przedłuża się do dnia 31 marca 1938 r.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1937 r.

Wojewoda Śląski:

(—) Dr. Grażyński.

(Przedruk z G. U. W. Śl. z dnia 31 lipca 1937 r. Nr. 31.)

ROZPORZĄDZENIE Wojewody Śląskiego

z dnia 24 lipca 1937 r.

o obrocie nieruchomościami w pasie granicznym.

Na podstawie § 34 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84) w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 401) zarządzam co następuje:

§ 1. Z pod ograniczeń o nabywaniu nieruchomości w pasie granicznym, przewidzianych w rozdziale I rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 12 poz. 84) wyłącza się na całym obszarze Województwa Śląskiego:

1) nabywanie, dzierżawę, użytkowanie i zarząd nieruchomości przez

- a) Skarb Państwa i Skarb Śląski,
- b) przedsiębiorstwa i banki państwowe,
- c) monopole,

d) osoby prawne, których część udziałów lub akcji należy do Skarbu Państwa lub Skarbu Śląskiego,

e) małżonka oraz członków rodziny do 2 stopnia pokrewieństwa lub powinowactwa;

2) dzierżawę, użytkowanie i zarząd nieruchomości, użytkowanych rolniczo i ogrodniczo-warzywniczo, nie przekraczających obszaru 1 ha, jeśli umowa dzierżawna zawarta zostaje na czas nie dłuższy od 6 lat bez klauzuli o automatycznym jej przedłużeniu na dalsze okresy;

3) dzierżawę, użytkowanie i zarząd nieruchomości użytkowanych przeważnie w celach mieszkaniowych lub biurowych w miastach oraz w następujących miejscowościach: Bystra, Goczałkowice Zdrój, Istebna, Jastrzębie Zdrój, Jaworze, Ustroń, Wisła.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda Śląski

(—) Dr. Grażyński.

Uwaga

Wzór podania o zezwolenie na nabycie — zarząd — dzierżawę — użytkowanie nieruchomości w pasie granicznym — patrz G. U. W. Śl. nr. 31 z dn. 31. VII. 37.

(Przedruk z G. U. W. Śl. z dnia 31 lipca 1937 r. Nr. 31)

Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 1 lipca 1937 r.

Przepisy wykonawcze do prawa karnego skarbowego.

(Ciąg dalszy z nr. 30.)

O pobraniu próbek sporządza się protokół, który dołącza się do akt sprawy, a jego odpis — do próbek.

Oskarżonego należy wezwać do obecności przy pobieraniu próbek i do podpisania protokołu.

Niestawiennictwo oskarżonego nie stanowi przeszkody do pobrania próbek i sporządzenia protokołu.

§ 39. Jeżeli zajęte przedmioty przedstawiają znaczną wartość, a z jakichkolwiek powodów nie można ich sprzedać (art. 253 § 2) ani zwrócić stronie (art. 254), należy stronę wezwać do przedsięwzięcia niezbędnych środków w celu zabezpieczenia rzeczy przed zepsuciem.

W razie zgłoszenia się stron należy umożliwić im zastosowanie tych środków pod dozorem urzędowym, zwłaszcza gdy istnieje małe prawdopodobieństwo orzeczenia przepadku.

Wezwanie stron sporządza się na piśmie. Odpis wezwania oraz pokwitowanie z odbioru oryginału dołącza się do akt sprawy.

§ 40. Do chwili przekazania sprawy do postępowania sądowego zwrot stronie zajętych rzeczy (art. 249, 250, 255) następuje na podstawie postanowienia właściwej władzy skarbowej, po przekazaniu zaś — na podstawie orzeczenia władz sądowych.

Postępowanie przeciw nieobecny.

§ 41. Jeżeli sprawca przestępstwa jest nieznany i w ciągu trzech miesięcy od daty zajęcia rze-

czy nie zgłosi się do właściwej władzy skarbowej, natenczas władza ta wyda rozstrzygnięcie o umorzeniu postępowania karnego i może orzec przepadek zajętych przedmiotów lub uzyskanej za nie kwoty tytułem środka zabezpieczającego (art. 22, 276 § 2).

§ 42. Jeżeli przed wydaniem orzeczenia o przepadku zgłosi się interwenient z roszczeniem do zajętych rzeczy, właściwa władza skarbowa powinna interwencję przyjąć i rozstrzygnąć (art. 276).

Jeżeli interwencję zgłoszono po wydaniu orzeczenia o przepadku, można ją uwzględnić tylko w trybie art. 307 § 4.

§ 43. Jeżeli nie ma podstaw do orzeczenia przepadku zajętych przedmiotów tytułem środka zabezpieczającego (§ 41), należy je spod zajęcia zwolnić i zwrócić osobie, u której dokonano zajęcia lub innej osobie uprawnionej.

Jeżeli osoba uprawniona jest nieznana, należy wystosować publiczne wezwanie do odbioru rzeczy (art. 277 § 4).

§ 44. Publiczne wezwanie, jakie sporządza się w myśl § 43, powinno zawierać:

a) opis zwolnionych rzeczy wraz z podaniem daty i miejsca uchylonego zajęcia,

b) nazwę i dokładny adres wzywającej władzy,

c) zawiadomienie, że w razie nieodebrania rzeczy przez uprawnioną osobę w ciągu sześciu miesięcy od ogłoszenia wezwania przejdą one na własność Skarbu Państwa.

§ 45. Ogłoszenie wezwania następuje przez umieszczenie na tablicy urzędowej w lokalu władzy skarbowej I instancji oraz w lokalu zarządu gminy, w której przedmioty zajęto.

§ 46. Jeżeli oskarżony jest znany, lecz uchyla się od postępowania karnego, a zarządzenia zmierzające do wykrycia jego miejsca pobytu lub sprowadzenia go pozostały bez skutku, właściwa władza skarbowa może:

a) wydać orzeczenie zaoczne (art. 262 § 2, art. 296),

b) umorzyć dochodzenie, jeżeli przestępstwo jest małej wagi (art. 270 § 2 i art. 276—278),

c) przekazać sprawę do postępowania sądowego (art. 210 pkt 5) w celu zastosowania przepisów art. 337 — 342.

§ 47. Orzeczenie zaoczne (§ 46 lit. a) można wydać dopiero wówczas, jeżeli oskarżony nie zgłosi się do władzy mimo publicznego doręczenia mu wezwania na termin (art. 238 § 3, art. 262 § 2, § 50).

Pomiędzy doręczeniem wezwania oskarżonemu a terminem wyznaczonym do jego stawiennictwa powinien upłynąć co najmniej miesiąc.

§ 48. Wezwanie, jakie sporządza się w myśl § 47, powinno zawierać:

a) oznaczenie oskarżonego i zarzucanego mu czynu,

b) opis zajętych rzeczy oraz dzień, miejsce i przyczynę ich zajęcia,

c) miejsce, dzień i godzinę stawiennictwa,

d) nazwę i dokładny adres wzywającej władzy,

e) skutki niestawiennictwa (art. 262 § 2).

(Dokończenie nastąpi).

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr. 51 z dnia 12 lipca 1937 r.)

**Komunalna Kasa Oszczędności
powiatu Katowickiego**

OBWIESZCZENIE.

Stosownie do postanowienia usłępu 2, § 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 25 czerwca 1937r. o najwyższych granicach odsetek od wkładów i innych lokat pieniężnych w k. k. o. (Dz. U. R. P. Nr. 50 poz. 387) i zgodnie z § 23 i § 40 — zdanie ostatnie — statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu katowickiego w Katowicach z dnia 25 stycznia 1929 r.

podaje się niniejszym do wiadomości zmiany obowiązującej dotychczas stopy procentowej przy wkładach i innych lokatach pieniężnych:

od wkładów w złotych	
za dziennym wypowiedzeniem	4 ⁰ / ₀
" 1 miesięcznym "	4 1/2 ⁰ / ₀
" 3 " "	4 3/4 ⁰ / ₀
" 6 " " i dłuższym	5 ⁰ / ₀
od wkładów w złotych w złocie	
za wypowiedzeniem kwartalnym	3 1/2 ⁰ / ₀
" " półrocznym	4 ⁰ / ₀
" " i dłuższym do	4 1/2 ⁰ / ₀
od wkładów szkolnych	5 ⁰ / ₀
plus premii	1/2 ⁰ / ₀
od rachunków bieżących	5 1/2 ⁰ / ₀
	3 ⁰ / ₀

Powyższe stopy procentowe obowiązują:

- 1) od 1 sierpnia 1937 r. — dla wszystkich nowo założonych rachunków i już istniejących lokat Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- 2) od 1 września 1937 r. — dla wszystkich rachunków założonych jeszcze przed 1 sierpnia 1937 r.

Wyżej wymienione stawki procentowe obowiązujące w wszystkich k. k. o. zrzeszonych w Związku Komunalnych Kas Oszczędności Województwa Śląskiego zostały zatwierdzone reskryptem Ministra Skarbu z dnia 24 lipca br. Nr. D. II, 19125/4/37.

Katowice, dnia 30 lipca 1937 r.

**Komunalna Kasa Oszczędności
powiatu katowickiego.**

OKÓLNIK

Ministra Komunikacji

z dnia 10 maja 1937 r.

**Nr. 88 w sprawie należytego utrzymywania
ulepszonych nawierzchni na drogach
i ulicach miejskich.**

Wielkim wysiłkiem finansowym Państwa i Samorządów powstają drogi i ulice miejskie z nawierzchnią ulepszoną według zasad nowoczesnych. Rzeczą konieczną jest należyte ich utrzymywanie.

Podstawową zasadą prawidłowego utrzymywania tych nawierzchni jest stała opieka i natychmiastowa naprawa drobnych nawet uszkodzeń w początko-

wym ich stadium. W okresie nieodpowiednim do radykalnych napraw (mrozy i silne opady atmosferyczne), uszkodzenia powinny być naprawiane tymczasowo, zabezpieczone od powiększania się.

Pomimo to niejednokrotnie stwierdziłem, istnienie na jezdni ulepszonych nawierzchni dróg i ulic miejskich uszkodzeń i wybojów pozostawionych bez naprawy. Fakty te dowodzą, że inżynierowie służby drogowej, którzy potrafią budować drogi równie dobrze, a częstokroć lepiej od zagranicznych swych kolegów, nie wszyscy mają dość systematyczności, by dzieło swe utrzymywać w należyтым stanie, co naraża Państwo i Samorzady na straty, stanowi niebezpieczeństwo ruchu, a w społeczeństwie podrywa zaufanie do nowoczesnych systemów nawierzchni.

Zarządzenie temu złu jest rzeczą konieczną i niecierpiącą zwłoki.

W tym celu zarządzam, aby organa służby drogowej, w których zawiadywaniu znajdują się ulepszone nawierzchnie, zorganizowały stały nadzór nad stanem tych nawierzchni w ten sposób, aby były one stale utrzymywane, a wszelkie uszkodzenia natychmiast naprawiane. Odnosi się to zarówno do nawierzchni wybudowanych we własnym zarządzie, jak również przez przedsiębiorstwa, które zobowiązały się do stałego utrzymywania nawierzchni w okresie gwarancyjnym.

Nie wątpię, że ważność tej sprawy i konieczność usunięcia istniejących niedomagań w tej dziedzinie znajdą należyte zrozumienie, i że techniczna służba drogowa dołoży wszelkich starań do wywiązania się z tego zadania. Jednocześnie uprzedzam, że w stosunku do winnych niezastosowania się do tego zarządzenia zastosuję najsurowsze środki.

Nr. D. B. — 4 d/7

**Komunalna
Kasa Oszczędności
powiatu Katowickiego**
KATOWICE, ul. Pocztowa 5 (własny gmach)

Rok zał. 1888.

Telefon Nr. 345-51 i 345-52

przyjmuje wkłady oszczędnościowe,
otwiera rachunki bieżące,
załatwia wszelkie czynności bankowe.

Prenumerata: roczna 12 zł, półroczna 6 zł, kwartalna 3 zł, miesięczna 1 zł. Cena nr. pojedynczego 30 gr.

Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego” należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

„Gazetę Urzędową pow. katowickiego” można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.